

[Thisted Knudsen.]

der trækker. Vi vil anmode indenrigsministeren om at se på, om ikke vort synspunkt her er det rigtige, nemlig at vi deler en landbrugsejendom op og siger: der er noget, der er landbrugsjord; der er andet, hvorpå bygningerne hviler. For landbrugsjorden bør man tilstræbe en afvikling af de faste skatter, og den øvrige del af landbrugsejendommen må gå ind under de vilkår, den pågældende kommune nu engang fastsætter for beskatningen; det gælder for så vidt også gartneri. Hvorfor er man afvisende? Jeg tror, dette synspunkt vil sejre en dag, og det forbavser mig, at indenrigsministeren, der egentlig har et klart blik for mange ting, ikke kan se, at dette lovforslag går uden om det problem, og slet ikke vil erkende, at det eksisterer.

Der er til lovforslaget knyttet spørgsmålet om henstandsordninger for visse ejendomme, om købstadlandbruget, som man kalder det, og mange mange andre ting. Må jeg blot sige til den højtærede indenrigsminister, at det vil være rigtigt at blive ved det, vi har, og få dette område med ind i den samlede skattereform; sker det, vil indenrigsministeren være en vis mand, og så vil han kunne høre græsset gro, og det har en minister godt af.

H. C. Toft: I folketingssamlingen 1964-65 vedtog folketinget en beslutning, som var foreslået af venstre og det konservative folkeparti, om at gennemføre en lovgivning, så man ikke fik urimelige virkninger af den ejendomsskyldvurdering, man da stod over for, den 13. alm. vurdering, som vi fik sidste år. Regeringen og socialdemokratiet stemte for dette forslag, og jeg forstår det sådan, at det var i konsekvens også af denne folketingsbeslutning, at regeringen i sidste folketingsår fremsatte 5 forslag til ændring af ejendomsbeskatningen og vurderingen af fast ejendom.

Det konservative folkeparti gav ved den lejlighed som så ofte før udtryk for sin principielle opfattelse af, hvordan ejendomsbeskatningen burde være, både når det drejede sig om beskatningen af landbrugsjorden, og når det drejede sig om beskatningen af udgiften til bolig, hvad enten det drejede sig om et parcelhus, eller det drejede sig om udgiften til leje i en karré,

hvor de offentligt pålagte byrder i form af ejendomsskatter jo også bliver en øget udgift for den, der skal leje en lejlighed.

Resultatet af regeringsforslagene sidste år blev, at man bl. a. gennemførte en ændring af amtsgrundskatterne, hvor man forhøjede grundskyldpromillen fra 14 til 20. Om man kan sige, det var en afbødning af de urimelige virkninger, når de 20 promille nu kan udskrives på grundværdier, der er langt større, end de var ved den 12. alm. vurdering, sætter jeg et spørgsmålstegn ved; jeg personlig mener i hvert fald ikke, at det var en afbødning af de urimelige virkninger, som værdistigningen ville få, og derfor vil jeg gerne her sige, at under de forhandlinger om de sognekommunale grundskatter, der vil finde sted i det kommende udvalg, vil vi også inddrage spørgsmålet om amtsgrundskyldpromillen i den fremtidige lovgivning.

Det lovforslag, som nu foreligger, er jo for de sognekommunale grundskatters vedkommende identisk med det forslag, som regeringen fremsatte sidste år. Ved første behandling gav jeg dengang udtryk for, at det næsten var skrevet efter den radikale kogebook, således at man endda måtte formode, at der havde været forhandlinger i gang mellem regeringen og det radikale venstre, og at der vel var sandsynlighed for, at de sammen med SF'erne ville gennemføre en lovgivning her i folketinget. Det gik altså anderledes, idet man ved et forlig udskød denne ændring af lovgivningen for det år, vi er i nu, men nu fremsætter regeringen altså på ny forslag på linje med det forslag, den fremsatte i fjor.

Jeg vil da gerne her sige, at det konservative folkeparti fortsat har den opfattelse, at beskatningen af landbrugsjorden må afvikles. Vi stillede ændringsforslag ved anden behandling i folketinget og tilkendegav dermed, hvordan vi mente problemet måtte løses. Jeg ved godt, at landbruget ikke i disse år betaler ejendomsskatter til amterne. Det forslag, regeringen nu fremsætter, betyder jo, at landbruget i mange år vil være i den situation, at det fritages for betaling af amtsgrundskatter, og man har vel dermed imødekømt landbruget i en vanskelig situation. Men hvad hjælper denne afbødning, hvis man nu overlader til kommunerne selv at forhøje grundskyldpromillerne